

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **J. M.**, bytem Z. H., N.. S. 80, t. č. bytem J., P. 341, zast. Mgr. Jaroslavem Mackem, advokátem se sídlem v Jeseníku, Nám. Svobody 829/17, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2011, č. j. KUOK 7669/2011, sp.zn. KÚOK/114018/2010/ODSH-SD/7471, ve věci přestupku,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů **n e p ř i z n á v á.**
- III. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, označeného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Jeseník ze dne 20. 9. 2010, č. j. MJ/30417/2010/ODSH-PA/Šim, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se žalobce měl dopustit tím, že „*dne 30. 5. 2010 ... jako řidič osobního motorového vozidla ... překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci 50*

km/h a byla mu naměřena rychlost jízdy 77 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 74 km/h. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 4.000 Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

V žalobě žalobce brojil proti tomu, že radar byl umístěn v civilním vozidle, které nebylo označeno nápisem „POLICIE“ ani jinými identifikačními znaky příslušnosti k Policii ČR. Tím byl porušen § 11 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 460/2008 Sb., který povinnost označení stanoví, resp. § 18 odst. 6 téže vyhlášky. Podle žalobce využití neoznačeného civilního vozidla k výkonu pravomoci je nezákonné a takto nezákonně získaný důkaz v přestupkovém řízení nelze využít. S argumentací k této odvolací námitce žalobce nesouhlasí, žalovaný uváděný § 18 odst. 9 a § 41 odst. 1 silničního zákona na věc nedopadají a užití analogie je nesprávné a navíc důkazně nepodložené, nebylo prokázáno, že se jedná o stanovený útvar policie. Shora uvedeným došlo ve věci žalobce k porušení principů právního státu a čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Proto žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Ve vyjádření žalovaný uvedl, že žalobní námitka je totožná s odvolací námitkou, se kterou se žalovaný dostatečně vypořádal a svůj názor opřel o názor Krajského soudu v Ostravě, vyslovený v rozsudku ze dne 26. 2. 2010, č. j. 58Ca 46/2009-37, na svých závěrech setrvává a odvolává se na závěry napadeného rozhodnutí. Proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 19. 1. 2011.

Ze správního spisu krajský soud ve vztahu k souzené věci a žalobní námitce zjistil, že dne 30. 5. 2010 byla žalobci naměřena rychlost 50/77/74 km/h, žalobce nebyl pod vlivem alkoholu a v bodovém ohodnocení dosáhl nejméně 12 bodů. Zjištění přestupku odmítl podepsat. K vozidle hlídky DI Jeseník není v části spisu od Policie ČR nic bližšího uvedeno. Námitku, že vozidlo Policie ČR nebylo označeno, vznesl žalobce prostřednictvím právního zástupce v doplnění odvolání. Námitka byla obsahově totožná s žalobní námitkou v souzené věci.

V napadeném rozhodnutí se nejdříve žalovaný vyjádřil k měření rychlosti neoznačenými vozidly Policie ČR obecně, a to ve vztahu k nepoužití výstražných světel při měření rychlosti jedoucím vozidlem, kdy dojde k překročení rychlosti samotného měřicího vozidla. Žalovaný odkázal na § 18 odst. 3 a 9 zákona o silničním provozu a to, že neplatí pro řidiče stanovených útvarů policie, které je v poměru speciality k § 41 odst. 1 téhož zákona, jež stanoví možnost nedodržovat taxativně vymezené povinnosti při užití výstražného světla modré barvy. Z toho dle žalovaného plyne, že řidič policejního vozidla může překročit nejvyšší povolenou rychlost při měření vozidla řízeného přestupcem a nejde o nezákonně získaný důkaz. Překročení nejvyšší povolené rychlosti je tak nezbytné k plnění úkolů Policie ČR. To mj. judikoval Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku ze dne 26. 2. 2010, č. j. 58 Ca 46/2009-37, č. 2080/2010 Sb. NSS. Uvedené je aplikovatelné i ve vztahu k měření rychlosti ze stojícího neoznačeného vozidla policie, kdy je bezpochyby

zřejmé, že šlo o vozidlo Policie ČR s integrovaným měřicím radarovým zařízením, silničním radarovým rychloměrem typu AD9C. Správními orgány I. ani II. stupně nepřísluší posuzovat a jakkoli zpochybňovat způsob provedení měření z neoznačeného policejního vozidla. Nepoužití označeného vozidla, jak plyne z výše uvedené analogie, nemůže mít samo o sobě za následek nezákonnost výsledků předmětného měření, protože práva žalobce nebyla v žádném směru zkrácena a z žádného právního předpisu nevyplývá povinnost orgánů Policie ČR „varovat“ účastníky silničního provozu, že právě jim či na nějakém konkrétním úseku silniční komunikace je měřeno dodržování nejvyšší dovolené rychlosti. Žalovaný se tak ztotožnil se skutkovým i právním závěrem správního orgánu I. stupně, že podkladem rozhodnutí je měření rychlosti radarem a to ve vzájemné souvislosti s ostatními podklady, pořízenými příslušníky Policie ČR, tj. oznámením přestupku sepsaném na místě, úředním záznamem o zjištění policistů a záznamem z radarového rychloměru. Tyto důkazy jsou přesvědčivými důkazy o spáchání přestupku a skutek byl zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti.

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 460/2008 Sb., o způsobu vnějšího označení, služebních stejnokrojích a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel, plavidel a letadel Policie České republiky a o prokazování příslušnosti k Policii České republiky, ve znění vyhlášky č. 1/2011 Sb., *služební vozidlo policie se zvláštním barevným provedením a označením je stříbrné barvy s vodorovným modrým pruhem na bočních stranách a na zadní části a žlutými a modrými prvky; služební vozidlo je označeno na bočních stranách nápisem "POLICIE" černé barvy na stříbrném podkladu, na přední části symbolem policie a nápisem "POLICIE" černé barvy na stříbrném podkladu a na zadní části nápisem "POLICIE" žluté barvy na modrém podkladu. Ve vodorovném pruhu může být umístěn nápis "POMÁHAT A CHRÁNIT" v barvě služebního vozidla. Na služebním vozidle může být dále umístěn symbol linky tísňového volání. Zvláštní barevné provedení a označení může mít reflexní podobu.*

Podle § 11 odst. 3 téže vyhlášky *služební vozidlo policie, které nemá zvláštní barevné provedení stanovené v odstavci 1 nebo 2, lze označit na přední části a na bočních stranách nápisem "POLICIE" podle § 4 písm. b) bodu 3. Nápis na přední straně může být nahrazen symbolem policie. Pro účely osvobození od zpoplatnění za užití zpoplatněné pozemní komunikace a u zaparkovaného vozidla postačí označení tímto nápisem umístěným za čelním sklem.*

Podle § 18 odst. 6 téže vyhlášky *do 31. prosince 2018 lze užívat služební vozidla, plavidla a letadla policie se zvláštním barevným provedením a označením podle vyhlášky č. 14/2008 Sb.*

Podle § 18 odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *ustanovení odstavců 3, 4 a 8 (viz citace dále) neplatí pro řidiče zpravodajských služeb a stanovených útvarů policie a stanovených útvarů celních orgánů, je-li to nezbytně nutné k plnění úkolů stanovených zvláštním právním předpisem, je však povinen dbát potřebné opatrnosti, aby neohrozil bezpečnost silničního provozu na pozemních komunikacích. Útvary policie stanoví ministr vnitra. Útvary celních orgánů stanoví ministr financí.*

Podle § 19 odst. 4 téhož zákona v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.

Podle § 41 odst. 1 téhož zákona řidič vozidla, který při plnění úkolů souvisejících s výkonem zvláštních povinností užívá zvláštního výstražného světla modré barvy, případně doplněného o zvláštní zvukové výstražné znamení (dále jen "vozidlo s právem přednostní jízdy"), není povinen dodržovat § 4 písm. c), § 5 odst. 1 písm. f), g) a h), § 6 odst. 5 a 6, § 7 odst. 1 písm. b), § 11, § 12 odst. 1, 2, 4, 5 a 6, § 13 až 17, § 18 odst. 2, 3, 4 a 8, § 19 odst. 2 a 3, § 20, § 21 odst. 2, 3 a 4, § 22, 23, § 24 odst. 3 a 4, § 25 odst. 1, 2, 3, 4, 5, § 26 odst. 3, § 27, § 28 odst. 2, 3 a 5, § 31, § 32 odst. 6, § 35, § 36 odst. 1 a 2 a § 39 odst. 4 a 5; je však povinen dbát potřebné opatrnosti, aby neohrozil bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

Podle § 79a odst. 1 věty první téhož zákona za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel.

Podle § 51 odst. 1 věty první zákona č. 500/2004 Sb, správní řád, k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy.

Spornou otázkou v souzené věci, zda důkazem získaným v souladu s zákonem bylo měření rychlosti vozidla žalobce radarem umístěným ve vozidle Policie ČR, které nebylo označeno nápisem „POLICIE“ podle § 11 odst. 1 nebo 3 vyhlášky č. 460/2008 Sb.

Jak bylo citováno výše, podle § 11 odst. 3 vyhlášky č. 460/2008 Sb. služební vozidlo policie, které nemá zvláštní barevné provedení stanovené v odstavci 1 nebo 2, lze označit na přední části a na bočních stranách nápisem "POLICIE" podle § 4 písm. b) bodu 3. Z citovaného ustanovení vyplývá, že Policie ČR nemá výslovně stanovenou povinnost všechna svá vozidla označit nápisem „POLICIE“, že takto vozidlo označit může, ale nemusí. V souzené věci i s ohledem na všechny okolnosti není žádný důvod, aby pojem „lze“ byl vykládán jinak, než jaký má význam v běžném jazyce. Proto námitka žalobce je zcela lichá a proto je nadbytečné a se zabývat tím, zda šlo o vozidlo stanoveného útvaru Policie ČR. Je pravda, že argumentace žalovaného není takto přímočará a jasná, takže jeho úvahy nemusely být žalobci zcela srozumitelné na první pohled. Zahrnutí argumentace, která na souzenou věc nedopadá („obecné úvahy“ žalovaného o analogii s měřením rychlosti vozidly Policie ČR, které překračují při měření nejvyšší povolenou rychlost), seznatelnost hlavního důvodu rozhodnutí žalobci dozajista znesnadnily.

Přesto důvod rozhodnutí v něm obsažen je a dostatečně zjevně. Proto toto rozhodnutí v testu zákonnosti obstálo. Shodná argumentace jako uvedená výše je obsažena i v přezkoumávaném napadeném rozhodnutí (strana 3 poslední odstavce), podle kterého rychlost byla měřena radarem určeným k měření rychlosti vozidel, umístěným ve vozidle Policie ČR a „nepoužití označeného vozidla policie na určitém úseku, za určité situace apod., nemůže mít samo o sobě za následek nezákonnost výsledků předmětného měření, protože práva obviněného nebyla v žádném směru zkrácena a z žádného právního předpisu nevyplyvá povinnost orgánů Policie ČR „varovat“ účastníky silničního provozu, že právě jim či na nějakém konkrétním úseku silniční komunikace je měřeno dodržování nejvyšší dovolené rychlosti“.

K tomu soud dodává, že žalobce nepopíral, že by přestupek spáchal, nijak jeho spáchání nezpochybňuje a pochybnosti nevyplývají z žádných úkonů ani tvrzení zaznamenaných ve správním či soudním spise, navíc překročení rychlosti není marginální, je splněna i materiální stránka přestupku. V souzené věci nebyla ve skutečnosti nebyla sporná otázka o pravomoc, výkon státní správy vykonal k tomu příslušný subjekt.

Z výše uvedených důvodů krajský soud k žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení úspěšnému žalovanému, protože žalovaný žádné náklady řízení neúčtoval a soud žádné ze spisu nezjistil a žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože v něm nebyl úspěšný (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 9. 7. 2012

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně